

Sygn. akt I C 1255/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2018 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marek Jasiński

Protokolant: Michał Czerwiński

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2018 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa P. L.

przeciwko Gminie M. G. – G. (...) i Z. w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L.

o zapłatę

I. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. na rzecz P. L. kwotę 757,50 zł (siedemset pięćdziesiąt siedem złotych pięćdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 3 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. na rzecz P. L. kwotę 38 zł (trzydzieści osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. zasądza od P. L. na rzecz Gminy M. G. – G.(...)i Z. w G. kwotę 270 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1255/17

UZASADNIENIE

Pozwem z 5 kwietnia 2017 r. powód P. L. domagał się zasądzenia solidarnie od Gminy M. G. – Zarządu Dróg i Z. w G. oraz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. kwoty 757,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 listopada 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie pozwu powód wskazał, że 21 listopada 2016 r. P. L. jechał (...) W. w G., gdzie w wyniku braku znaku (...) oraz źle wymalowanego znaku(...) (linia podwójna ciągła) został uszkodzony samochód marki R. (...), numer rejestracyjny (...).

Powód dokonał naprawy uszkodzeń samochodu. Koszt naprawy wyniósł 757,50 zł. Podniósł, że pozwani nie uznali swojej odpowiedzialności.

W odpowiedzi na pozew pozwany Gmina M. G. – (...) i Z. w G. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany zakwestionował powództwo co do zasady, jak i co do wysokości. Podniósł, że za stan nawierzchni na odcinku, na którym doszło do zdarzenia, w czasie jego zaistnienia odpowiedzialna była spółka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L., której Gmina przekazała pas drogowy drogi publicznej - (...). W. w G. (od ulicy (...) do posesji nr (...) w celu prowadzenia robót związanych z przebudową drogi).

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany zakwestionował powództwo co do zasady, jak i co do wysokości. Podniósł, że od dnia 31 października 2016 r. nie przebywał już, ani nie wykonywał żadnych robót na terenie pasa drogowego drogi publicznej - (...) W. w G. (od ulicy (...) do posesji nr (...)). Uzasadniając brak odpowiedzialności za zdarzenie z dnia 21 listopada 2016 r. wskazywał, iż na terenie prowadzonych prac umieścił znaki zgodne z planem tymczasowej organizacji ruchu. Pozwany wskazywał również na możliwość nienależytego zachowania powoda w zakresie norm prędkości oraz ich dostosowania do panujących tego dnia warunków atmosferycznych, ewentualnie na działanie osób trzecich co do uszkodzenia znaku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Gmina M. G. –(...) i Z. w G. protokołem z dnia 12 czerwca 2016 r. nr (...) (...) przekazała (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. na czas od dnia 13 września 2016 r. do 31 października 2016 r. pas drogi publicznej (...) W. w G. (od ul. (...) do posesji nr (...)u”) w celu prowadzenia robót związanych z przebudową drogi.

Przejmujący odpowiadał za stan bezpieczeństwa na przejętym obszarze zajmowanego terenu, ponosił koszty związane z bieżącym utrzymaniem ulic oraz ponosił całkowitą odpowiedzialność cywilną wobec osób trzecich z tytułu szkód mogących zaistnieć na tym terenie i w bezpośrednim jego sąsiedztwie, powstałych na skutek prowadzonych przez przejmującego w tym obszarze robót (pkt 4.5 warunków przekazania pasa drogowego).

Na czas trwania robót przejmujący zobowiązany był do utrzymania w należytym stanie technicznym wszystkich elementów istniejącej i tymczasowej organizacji ruchu oraz nawierzchni zjazdów i chodników w obrębie placu budowy oraz przejął w utrzymanie sygnalizację świetlną na skrzyżowaniu ulic: (...), (...) W. i M. (pkt 4.8 warunków przekazania pasa drogowego).

Do obowiązków przekazującego należało dokonanie przejęcia terenu wraz z jego nowym zagospodarowaniem po jego prawidłowym wykonaniu. Dokumentem potwierdzającym ostateczne zakończenie robót był sporządzony przez przekazującego i podpisany przez obie strony protokół przejęcia terenu pasa drogowego po wykonanych robotach drogowych (pkt 7 warunków przekazania pasa drogowego).

Odbiór prac został przeprowadzony w dniu 29 listopada 2016 r.

dowód: okoliczności bezsporne, a ponadto protokół przekazania pasa drogowego dróg publicznych z dnia 12 czerwca 2016 r. nr (...) -43 (1)-2016-JK –k. 62-66, projekt organizacji ruchu na czas budowy –k. 67-81, protokół odbioru –k. 60-61, zeznania świadka J. K. –k. 97–97 verte, zeznania świadka R. K. –k. 97 verte – 98.

21 listopada 2016 r. w G. przy (...). W. (...) doszło do zdarzenia drogowego polegającego na tym, że P. L. kierujący pojazdem marki R. numer rejestracyjny (...) z uwagi na brak znaku (...) oraz źle wymalowanego znaku (...) (linia podwójna ciągła) uderzył w krawężnik okalający wysepkę oddzielającą przeciwległe pasy ruchu, doprowadzając do uszkodzenia kierowanego pojazdu.

dowód: zaświadczenie z dnia 21 grudnia 2016 r. –k. 6, , dokumentacja zdjęciowa –k. 7-11

W wyniku zdarzenia drogowego, w przedmiotowym pojeździe uszkodzeniu uległy: felga, kołpak, dwie opony, końcówka drążka wraz z drążkiem kierowniczym. Naprawy wymagała felga, konieczne było wyważenie kół z

optymalizacją geometryczną, zakup kołpaka, oraz dwóch opon, końcówki drążka wraz z drążkiem kierowniczym, sprawdzenie stanu zawieszenia oraz geometrii po wymianie końcówki drążka wraz z drążkiem kierowniczym.

Koszt naprawy pojazdu wyniósł 757,50 zł.

dowód: faktury – k. 12-13, 15-16, rachunki – k.14, 17, dokumentacja zdjęciowa –k. 11,

Po zgłoszeniu szkody, Gmina M. G. – (...) i Z. w G., nie uznała swojej odpowiedzialności i pismem z dnia 1 grudnia 2016 r. przekazała jej zgłoszenie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w L.. Spółka nie uznała swojej odpowiedzialności za szkodę z dnia 21 listopada 2016 r.

dowód: korespondencja stron – k. 19-41

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zaofiarowanych przez strony dowodów w postaci wyżej wymienionych dokumentów, których autentyczność nie była w toku procesu kwestionowana, nie budziła również wątpliwości Sądu, a także zeznań świadków J. K. oraz R. K.. Zeznania te Sąd uznał za spójne, tworzące logiczną całość, znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale zgromadzonym w aktach sprawy. Zeznania te bowiem potwierdzone zostały między innymi protokołem przekazania (k.62-66) oraz protokołem obioru (k. 60-61), jak również zaświadczeniem z jednostki policji (k. 6).

W rozpatrywanej sprawie dla oceny zasadności podnoszonych roszczeń wobec zarzutu braku odpowiedzialności za powstałe zdarzenie i równoczesnego uwolnienia się od odpowiedzialności koniecznym było ustalenie w pierwszej kolejności, czy w istocie pozwana Gmina dokonała skutecznej eskulpacji w oparciu o brzmienie art. 429 k.c. oraz, czy pozwana spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L. nie ponosi odpowiedzialności za powstałe zdarzenie z dnia 21 listopada 2016 r. Powód bowiem roszczenie swe wywodził jako następstwo uszkodzenia pojazdu stanowiącego jego własność, na skutek zdarzenia na pasie drogi podlegającym stronie pozwanej, natomiast pozwana Gmina, powołując się na protokół przekazania pozwanej spółce pasa drogi, obejmującego również miejsce zdarzenia na czas remontu, wskazała, iż czynności w zakresie należytego utrzymania bezpieczeństwa na wskazanym terenie powierzyła profesjonalnemu podmiotowi. Spółka zaś utrzymywała, iż na terenie prowadzonych prac umieściła znaki zgodne z planem tymczasowej organizacji ruchu. Poddawała również w wątpliwość dostosowanie przez powoda prędkości do panujących tego dnia warunków atmosferycznych, jak również wskazywała na ewentualnie na działanie osób trzecich skutkujące zniszczeniem oznakowania.

Zgodnie z treścią art. 415 k.c., kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Przesłankami odpowiedzialności deliktowej są powstanie szkody, zdarzenie, z którym ustawa łączy obowiązek odszkodowawczy - czyli czyn niedozwolony oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy owym zdarzeniem a szkodą.

Przy czym artykuł 415 k.c. opiera zasadę odpowiedzialność na winie sprawcy szkody. Oznacza to, że za szkodę odpowiada osoba, której zawinione zachowanie jest źródłem powstania szkody.

Zgodnie z art. 361 § 1 i 2 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Zgodnie natomiast z brzmieniem art. 429 k.c., kto powierza wykonanie czynności drugiemu ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną przez sprawcę przy wykonywaniu powierzonej mu czynności, chyba, że nie ponosi winy w wyborze, albo że wykonanie czynności powierzył osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności.

Ustawa wprowadza domniemanie winy powierzającego, które jednakże jest wzruszalne, przy czym ciężar udowodnienia braku winy przerzucony jest na powierzającego czynność. Może on uwolnić się od odpowiedzialności poprzez wykazanie, że nie ponosi winy w wyborze albo że powierzył wykonanie czynności osobie (przedsiębiorstwu, zakładowi), które w zakresie swej działalności zawodowej trudni się wykonywaniem takich czynności.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, w sposób stanowczy stwierdzić należy, iż pozwana Gmina dokonała skutecznej ekskulpacji, uwalniając się tym samym od odpowiedzialności za skutki zdarzenia z dnia 21 listopada 2016 r.

W toku czynionych przez Sąd ustaleń faktycznych na podstawie materiału dowodowego, wykazane zostało na podstawie protokołu przekazania pasa drogowego z dnia 12 września 2016 r. (k. 62-66) oraz protokołu odbioru z dnia 29 listopada 2016 r. (k. 60-61), iż Gmina przeniosła odpowiedzialność w tym okresie za utrzymanie bezpieczeństwa na powierzonym terenie, obejmującym również miejsce zdarzenia na pozwaną spółkę (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L.. Z powyższych ustaleń wynika więc, iż datą graniczną odpowiedzialności pozwanej spółki nie jest data faktycznego zakończenia robót, lecz data protokolarnego przekazania odbioru robót. Powyższe potwierdza również zapis pkt 7 protokołu przekazania pasa drogowego, zgodnie z którym dokumentem potwierdzającym ostateczne zakończenie robót był sporządzony przez przekazującego i podpisany przez obie strony protokół przejęcia terenu pasa drogowego po wykonanych robotach drogowych (k.65). Dalej ustalono, iż przejmujący odpowiadał za stan bezpieczeństwa na przejętym obszarze zajmowanego terenu (...) oraz ponosi całkowitą odpowiedzialność cywilną wobec osób trzecich z tytułu szkód mogących zaistnieć na tym terenie i w bezpośrednim jego sąsiedztwie, powstałych na skutek prowadzonych przez przejmującego w tym obszarze robót (pkt 4.5 warunków przekazania pasa drogowego –k. 63).

Nadto na czas trwania robót przejmujący zobowiązany był do utrzymania w należyтым stanie technicznym wszystkich elementów istniejącej i tymczasowej organizacji ruchu (...) (pkt 4.8 warunków przekazania pasa drogowego –k. 63).

Powyższe stanowisko uzasadnione jest również treścią art. 652 k.c., zgodnie z którym, jeżeli wykonawca przejął protokolarnie od inwestora teren budowy, ponosi on aż do chwili oddania obiektu odpowiedzialność na zasadach ogólnych za szkody wynikłe na tym terenie.

Niewątpliwym jest, iż w przypadku powierzenia wykonywania czynności profesjonalście ekskulpacja ma charakter uproszczony, gdyż powierzający nie musi udowadniać zachowania należytej staranności po swojej stronie (por. wyrok SN z 11 listopada 1977r., IV CR 308/77, OSNCP 1978 nr 12 poz. 244).

Odpowiedzialność pozwanej spółki ma charakter odpowiedzialności na zasadzie ryzyka. Zatem pozwana spółka mogłaby się zwolnić z odpowiedzialności w przypadku wykazania, że szkoda powstała z wyłącznej winy osoby za którą spółka nie ponosi odpowiedzialności, czemu pozwana nie podołała. Należy mieć na uwadze, że pojęcie wyłącznej odpowiedzialności za prawidłowe oznakowanie zgodnie z zasadami bezpieczeństwa ruchu drogowego na terenie prac budowlanych nie ogranicza się wyłącznie do samego momentu ustawienia znaków zgodnie z projektem tymczasowej organizacji ruchu. Odpowiedzialność ta obejmuje również dbałość o stan tego oznakowania w całym okresie pomiędzy protokolarnym przekazaniem terenu budowy a jego zwrotem. Z tego też względu jeżeli doszło do uszkodzenia takiego oznakowania (co stanowiło w sprawie okoliczność bezsporną) wykonawca zobowiązany był niezwłocznie do jego naprawy. Z przeprowadzonego postępowania wynika, że faktycznie do uszkodzenia spornego znaku - nakazu jazdy z prawej strony znaku mogło dojść na skutek działań osoby trzeciej, w tym innego kierowcy. Tym niemniej powyższa okoliczność nie została wykazana przez pozwaną spółkę, na której to spoczywał ciężar udowodnienia powyższej okoliczności tak co do zasady, jak i co do tego, że takie uszkodzenie miało miejsce na tyle bezpośrednio przed sporną kolizją, że spółka ta nie miała możliwości właściwej reakcji, w postaci uzupełnienia tego znaku w taki sposób, by zapobiec uszkodzeniu pojazdu powoda. Za gołosłowne Sąd uznał również twierdzenia pozwanej spółki co do możliwości uszkodzenia znaku przez samego powoda. Pozwana nie przedstawiła na poparcie swych twierdzeń w tym zakresie żadnego miarodajnego dla Sądu dowodu.

Reasumując, w ocenie Sądu doszło po stronie (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. do zaniedbań, braku zachowania należytej staranności, do zachowania której pozwana była zobowiązana na mocy art. 355 k.c. Zaniedbanie nastąpiło w związku z brakiem dbałości o stan oznakowania w całym okresie, w jakim pozwana spółka ponosiła odpowiedzialność za sporny pas drogowy, skutkujące nieuzupełnieniem tego znaku przed kolizją z dnia 21 listopada 2016 r. i niewykazaniem, że uszkodzenie tego oznakowania nastąpiło w takim okresie, że nie było możliwości jej naprawy przed zdarzeniem drogowym, którego dotyczy spór.

Oдноśnie wysokości roszczenia Sąd uznał je za wykazane. Powód bowiem przedłożył szereg dokumentów księgowych w postaci faktur i rachunków, potwierdzających jego wysokość. Strona pozwana nie kwestionowała tych okoliczności, a zatem Sąd uznał je za przyznane (art. 230 k.p.c.).

Podstawę prawną zasądzonej kwoty stanowi art. 415 k.c..

Podstawę prawną zasądzenia odsetek ustawowych stanowi art. 481 § 1 i 2 k.c. od dnia 3 grudnia 2016 r., uznając, iż w tej dacie, tj. w dniu następnym po dniu przekazania pozwanej spółce przez Gminę zawiadomienia o szkodzie pozwana spółka pozostawała w zwłoce względem powoda.

W pkt II wyroku Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie jako niezasadne – z przyczyn podanych wyżej.

O kosztach procesu Sąd orzekł, na mocy art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. zd. 1, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu uznając, że powód wygrał sprawę w całości w stosunku do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą L. oraz przegrał sprawę w całości w stosunku do pozwanej Gminy. Wobec czego należało zasądzić od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą L. na rzecz powoda P. L. kwotę 38 zł tytułem kosztów sądowych oraz od powoda na rzecz Gminy M. G. –(...)i Z. w G. kwotę 270 zł tytułem kosztów sądowych oraz na mocy § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. t.j. z 2018 r. poz.265), w brzmieniu obowiązującym na dzień wniesienia pozwu.

Sygn. akt I C 1255/17

ZARZĄDZENIE

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)